

Bianca ZUROVSKI
și
Dan SĂNDULESCU

Cristina MODREANU

Cehov sub lupă sau Poezia gesturilor mici

Senzația pregnantă pe care o lasă montarea lui Claudiu Goga cu *Cerere în căsătorie*, una dintre cele mai jucate piese într-un act din opera cehoviană, este aceea de *mărire*, ca prin dioptriile ochelarilor. Amplificată de intimitatea publicului cu personajele, la care obligă spațiul strâmt al sălii Studio a Teatrului "Sică Alexandrescu" din Brașov, impresia că întâmplările binecunoscute au loc sub o lupă uriașă care ne aduce sub nas gesturi aparent banale și simțiri obișnuite, devine cheia

comică a spectacolului. Încă din prima clipă efectele comice sunt meticulos programate printr-o scenă extratext ce amintește de cea cu care începea un alt spectacol al lui Claudiu Goga, montat tot la Brașov, *Conu' Leonida față cu reacțiunea* de I.L. Caragiale, scenă în care *Leonida* și *Efimița* reglau ceasul cu cuc și își luau meticulos medicamentele îndeplinind un caraghios ritual de noapte. De data aceasta, *Stepan Stepanovici* (Dan Săndulescu) își probează cu răbdare de fier rezistența plămânilor, cufundându-și capul într-un butoi cu apă, ținând ceasornicul în mână pentru a nota la "ieșire" cu cretă pe o plăcuță "recordul" de timp, același de multă vreme, după mărturia plăcuței. Cele două scene, pe care nu știu cât de bine le-am povestit, dar care au, în respectivele spectacole, un resort comic ce funcționează

perfect, exploatează același motiv, cel al *ideilor fixe ca semn al unei senilizări a spiritului*. Aceasta, se va vedea, nu ține neapărat de vârstă, pentru că tot ea îi va împiedica pe cei doi protagoniști ai piesei, *Natalia Stepanovna* și *Ivan Vasilievici Lomov*, să vadă esența – și anume că se iubesc și vor să se căsătorească – în loc de asta pierzându-și firea cu contraziceri furtunoase privind proprietățile lor.

Regizorul subliniază atent, prin lucrul aplicat cu actorii (cu care ne-a obișnuit deja din spectacolele lui anterioare), fiecare gest, conducând pas cu pas tensiunea spre climax. Jocul Biancăi Zurovski-Anghelina și al lui Dan Cogălniceanu este atent compus din frânturi de mișcări, din intenții de reacții ce nu ajung să se materializeze, din pauze lungi, jenante, la începutul convorbirilor, pentru ca mai apoi – pornind de la un cuvânt aruncat neglijent – conversația să devină subit controversă care irumpe, în cele din urmă, violent. Gradația fină este atunci înlocuită cu gaguri explozive amintind de filmele fraților Marx. Pretendentul care a îndrăznit să-și aroge drepturi asupra poienii domnișoarei părăsește "frontul" bătut măr, cu hainele sfâșiate și demnitatea știrbită. Satisfacția Nataliei Stepanovna se topește însă precum înghețata sub razele soarelui (și cât de bine se percepe acest "proces" în interpretarea Biancăi Zurovski), când tatăl ei aduce vorba despre motivul vizitei vecinului Lomov. Atunci ea uită ca prin farmec de pretențiile teritoriale și, sedusă de ideea măritişului, îl recheamă plină de

îngăduință. Însă "dracul" pare decis să-și bage din nou coada, mai precis "demonul ideii fixe" care devine iarăși motorul "dramatismului în banalul cotidian" (tema esențială a lui Cehov, cum spunea cineva, nu mai știu exact cine), iar lucrurile o iau din nou razna pentru că fata susține că ogarul ei e mai breaz decât cel al potențialului soț. Montarea excelează prin deliciul schimbărilor de stare făcute cu încredințitorul și al reacțiilor voit întârziate, prin *surpriza trăită ca împietrire bruscă* dar și prin *poezia gesturilor mici* – frângerea mâinilor, alunecarea palmelor deschise pe poala rochiei, mutarea obiectelor pe masă pentru mascarea emoției, etc. Apropos de emoție, ea se regăsește vibrant în spectacol, constituindu-se permanent într-un contrapunct pentru comicul de bună calitate generat de soluțiile regizorale.

Ușor redundant mi s-a părut comentariul muzical ales (*Oci ciornâie*), în schimb, excelentă scenografia lui Viorel Penișoară-Stegaru care imaginează o curte de casă boierească în care tronează o splendidă trăsură de epocă, locul în care cei doi tineri se vor împăca în cele din urmă, dând glas unui mesaj optimist, acela că orice dispută își are rezolvarea ei.

Teatrul "Sică Alexandrescu" Brașov – Cerere în căsătorie de A.P. Cehov. Regia: Claudiu Goga. Scenografia: Viorel Penișoară-Stegaru. Distribuția: Bianca Zurovski, Dan Cogălniceanu, Dan Săndulescu. Data premierei: iunie 2000.